



# En sak är säker, jag ska inte bli revisor!

**S**Å LÄNGE JAG kan minnas har det i mitt hem alltid funnits en kortlek framme. Inte undra på. Min far försörjde sig som ung en tid som professionell pokerspelare i Las Vegas och därför har jag vuxit upp i en familj där korten och pokern alltid varit närvarande.

Jag tänker ofta på hur den miljön påverkat mig och vad korten i kortlekarna i min fantasi berättade. Även om ingen vet exakt på vilket sätt, så är en kortlek ändå full av symbolik. 13 valörer i samma färg motsvarar till exempel antalet månader under vissa år i den babyloniska tideräkningen. Eller antalet veckor under ett kvartal. De fyra färgerna kan symbolisera de fyra kvartalen under ett år. Eller årstiderna, väderstrecken eller de fyra elementen jord, eld, luft och vatten. 13 valörer i fyra färger ger 52 kort – antalet veckor under ett år. Och adderar man alla valörer i en färg (1, 2 ... 12, 13) blir det 91. Med de fyra färgerna blir det 364 och med en joker ett år med 365 dagar och med två jokrar ett år med skottår.

NÄR JAG VAR åtta år visade en av min fars vänner mig några enkla korttrick. Jag lärde mig kvickt tricken, hade min första trolleriföreställning för familjen och ville sedan lära mig mer. Och så har det varit varje dag sedan dess! Varje dag, med 6-10 timmars övning, har gett färdighet. Så gick åren och kortleken blev min »bästa vän«, som alltid följde med mig och aldrig svek även om den inte alltid gjorde som jag ville.

På högstadiet klagade lärarna på att jag alltid höll på med min kortlek på lektionerna och jag, tillsammans med min far och mor, kallades till föräldrasamtal där jag förbjöds att ta med kortleken till skolan. Trots mina föräldrars kontroller på morgonen kunde jag ändå ha med mig min kortlek eftersom jag hade ett gömställe vid ytterdörren. I skolan lärde jag mig att dölja kortleken i min hand så att ingen lärare kunde upptäcka den. Jag lärde mig också att blanda och kuperat kortleken nästan ljudlöst. Och det här utvecklade mitt trolleri ytterligare. Tack vare skolans och föräldrarnas förbud blev jag vid 15 års ålder svensk seniormästare i korttrolleri.

EN DAG SA min far Stefan till mig att han inte förvånades över att jag var så intresserad av trolleri. Han var ju i samma bransch. Nästan i alla fall. Mitt arbete syftar till att lura människor genom mina illusioner medan hans arbete, som auktoriserad revisor, syftar till att förhindra att människor blir lurade. Men han berättade också

att när han undervisar på kurser inom sitt yrke så roas han av att bygga upp exempel som går ut på att kursdeltagarna ska bli lurade och vilseledda och vid kurstillfället fatta felaktiga beslut.

Alla människor ogillar att bli lurade. Det känns så förnedrande och gör människor ledsna. Och blir man dessutom lurad på pengar så känns det ännu värre. Därför förvånas jag ibland över hur nästan alla människor älskar att bli lurade av just trolleri. Nästan alla – en del tål det inte. Vissa har ett så stort kontrollbehov att de absolut vill veta hur det är möjligt att jag får kort att försvinna från deras händer för att återfinnas i händerna hos en annan. När jag inte svarar på deras frågor blir de ibland upprörda. Men min far brukar trösta. Inte alla människor gillar revisorer heller ...

Det kan också vara obehagligt. En gång när jag satt i tunnelbanan med min kortlek, kände en man igen mig från ett tv-program jag hade varit med i dagen innan. Han bönade och bad mig att trola tillbaka hans son som försvunnit året innan. När jag sa att det inte gick så blev han först mycket ledsen och därefter hotfull.

MED MINA FYLLDA 21 år har jag hunnit med att lura många och tänker lura många fler. Det absolut mest utmanande är att vara med på trolleritävlingar. Dessa skiljer sig från alla andra tävlingar då syftet är att lura domarna! Lyckas man med att lura dem – alltid erfarna trollkarlar – så att de inte förstår hur man gjorde, är chansen stor att man vinner tävlingen. Det var det som jag gjorde i världens största talangtävling – World Championship of Performing Arts – i Los Angeles förra året. Jag vann två guld i klassen Male Variety Act och kom hem med en världsmästartitel.

Min framtid då? Jo, jag ser alltså fram mot att fortsätta att luras. Och visst hägrar ett arbete som professionell trollkarl i Las Vegas, staden med världens förnämsta underhållning. Men vägen dit är lång och svår. En sak är dock säker. Jag kommer inte att bli som min far Stefan, auktoriserad revisor! ■



**Seth Engström** är magiker med den ätråvärda titeln »Champion of the World«.